

Datum van
inontvangstneming

:

23/07/2024

Zaak C-392/24

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

5 juni 2024

Verwijzende rechter:

Curte de Apel București (Roemenië)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

25 april 2024

Verzoekende partij:

PPC Renewables Romania SRL

Verwerende partijen:

Agenția Națională de Administrare Fiscală (nationaal agentschap voor belastingadministratie)

Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili (directoraat-generaal grote belastingbetalers)

Guvernul României (Roemeense regering)

Ministerul Finanțelor (ministerie van Financiën)

in tegenwoordigheid van:

Ministerul Energiei (ministerie van Energie)

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

Bestuursrechtelijk beroep ingesteld door PPC Renewables Romania SRL (hierna: „verzoekster”) teneinde de verwerende partijen in wezen te doen veroordelen tot vergoeding van de schade die is geleden door het opleggen van een belastingverplichting aan bepaalde elektriciteitsproducenten.

Voorwerp en rechtsgrondslag van de prejudiciële verwijzing

Krachtens artikel 267 VWEU wordt verzocht om uitlegging van de artikelen 49 en 56, artikel 63, lid 1, artikel 101, lid 1, artikel 107, lid 1, artikel 108, lid 3, en artikel 191, lid 2, VWEU; artikel 2, leden 1 en 2, en artikel 4, lid 2, van verordening 2021/1119; artikel 3, leden 1, 3 en 4, van richtlijn 2018/2001; artikel 3, leden 1 en 4, artikel 5, leden 1, 3 en 4, artikel 9, lid 2, en artikel 58, onder b), c), en d), van richtlijn 2019/944; de overwegingen 22 en 23 en artikel 3, onder a), b), f), g), h), j), n) en p), en artikel 10, leden 1, 4 en 5, van verordening 2019/943, artikel 8 van verordening 2022/1854 en artikel 401 van richtlijn 2006/112.

Prejudiciële vragen

„1. Moeten artikel 2, leden 1 en 2, en artikel 4, lid 2, van [verordening] 2021/1119, gelezen in samenhang met artikel 191, lid 2, VWEU, waarin de wezenlijke aard van de transitie van de lidstaten naar een op hernieuwbare energiebronnen steunend energiesysteem is vastgesteld, alsook het belang van het milieubeleid van de Unie, aldus worden uitgelegd dat het Unierecht zich ertegen verzet dat de Roemeense overheid een aanvullende belastingverplichting oplegt aan producenten van elektriciteit uit hernieuwbare bronnen, zoals de in OUG nr. 27/2022 geregelde bijdrage aan het Energietransitiefonds?

2. Moet artikel 3, leden 1, 3 en 4, van richtlijn 2018/2001, waarin het bindend streefcijfer van de Europese Unie voor het aandeel hernieuwbare energie tegen 2030 van ten minste 32 % is vastgesteld, alsook de verplichting voor de lidstaten om deze aandelen te behalen, aldus worden uitgelegd dat het Unierecht zich ertegen verzet dat een lidstaat een aanvullende belastingverplichting oplegt aan producenten van elektriciteit uit hernieuwbare bronnen, zoals de in OUG nr. 27/2022 geregelde bijdrage aan het Energietransitiefonds?

3. Moeten artikel 3, leden 1 en 4, artikel 9, lid 2, en artikel 58, onder b), c) en d), van richtlijn 2019/944 en artikel 3, onder b), f), g), j) en n), van verordening 2019/943, gelezen in samenhang met artikel 101, lid 1, VWEU, volgens welke de lidstaten moeten zorgen voor een gelijk speelveld en niet-discriminerende voorwaarden voor elektriciteitsproducenten, aldus worden uitgelegd dat het Unierecht zich ertegen verzet dat een lidstaat een aanvullende belastingverplichting, zoals de in OUG nr. 27/2022 geregelde bijdrage aan het Energietransitiefonds, enkel oplegt aan bepaalde categorieën van elektriciteitsproducenten, terwijl andere categorieën producenten deze bijdrage niet hoeven te betalen?

4. Moeten artikel 107, lid 1, en artikel 108, lid 3, VWEU aldus worden uitgelegd dat het Unierecht zich verzet tegen de invoering van een aanvullende belastingverplichting, zoals de in OUG nr. 27/2022 geregelde bijdrage aan het Energietransitiefonds, die bepaalde elektriciteitsproducenten vrijstelt van de

verplichting om die bijdrage te betalen en bijgevolg voor die vrijgestelde entiteiten staatssteun vormt waarvoor de aanmeldingsplicht geldt?

5. Moeten artikel 3, onder a), b), h) en p), en artikel 10, leden 1, 4 en 5, van verordening 2019/943, gelezen in samenhang met de overwegingen 22 en 23 van die verordening, artikel 5, leden 1, 3 en 4, van richtlijn 2019/944, en artikel 8 van verordening 2022/1854, dat de beginselen voor de prijsvorming op de groothandelsmarkt voor energie regelt, aldus worden uitgelegd dat het Unierecht zich ertegen verzet dat een lidstaat een aanvullende belastingverplichting oplegt, zoals de bijdrage op de opbrengsten van elektriciteitsproducenten? Kan de bijdrage, volgens de uitlegging van deze bepalingen, als evenredig worden beschouwd indien de effectieve exploitatiekosten van de elektriciteitsproducenten daarbij buiten beschouwing worden gelaten?

6. Moet artikel 5, lid 4, van richtlijn 2019/944, gelezen in samenhang met de artikelen 49 en 56 en met artikel 63, lid 1, VWEU, aldus worden uitgelegd dat het Unierecht zich ertegen verzet dat de Roemeense overheid een aanvullende belastingverplichting oplegt aan producenten van elektriciteit uit hernieuwbare bronnen, zoals de in OUG nr. 27/2022 geregelde bijdrage aan het Energietransitiefonds, zonder duidelijke rechtvaardiging en zonder dat de uiteindelijke gevolgen voor de consumenten zijn geanalyseerd?

7. Moet artikel 401 van richtlijn 2006/112, dat de lidstaten verbiedt om een omzetbelasting in te voeren, aldus worden uitgelegd dat het Unierecht zich ertegen verzet dat een lidstaat een aanvullende belastingverplichting, zoals de in OUG nr. 27/2022 geregelde bijdrage aan het Energietransitiefonds, oplegt aan elektriciteitsproducenten?"

Aangevoerde bepalingen van Unierecht

VWEU: artikelen 28, 30, 35, 49, 56, artikel 63, lid 1, artikel 101, lid 1, artikel 102, artikel 107, leden 1 en 2, artikel 108, leden 1 en 3, en artikel 191.

Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: artikel 401.

Richtlijn (EU) 2018/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen: artikel 3, leden 1, 3 en 4.

Richtlijn (EU) 2019/944 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit en tot wijziging van richtlijn 2012/27/EU: artikel 3, leden 1, 3 en 4, artikel 5, leden 1, 3 en 4, artikel 9, lid 2, en artikel 58.

Verordening (EU) 2019/943 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 betreffende de interne markt voor elektriciteit: overwegingen 22 en 23, artikel 3, onder a), b), f), g), h), j), n) en p), en artikel 10, leden 1, 4 en 5.

Verordening (EU) 2021/1119 van het Europees Parlement en de Raad van 30 juni 2021 tot vaststelling van een kader voor de verwezenlijking van klimaatneutraliteit, en tot wijziging van verordening (EG) nr. 401/2009 en verordening (EU) 2018/1999: overwegingen 11, 12 en 25, artikel 2, leden 1 en 2, en artikel 4, lid 2.

Verordening (EU) 2022/1854 van de Raad van 6 oktober 2022 betreffende een noodinterventie in verband met de hoge energieprijzen: artikel 8.

Aangehaalde rechtspraak van het Hof

Arresten van 6 oktober 1982, CILFIT (283/81, EU:C:1982:335); 12 april 1994, Halliburton Services (C-1/93, EU:C:1994:127); 7 september 2006, ██████████ ██████████ (C-53/04, EU:C:2006:517); 16 februari 2012, Eon Aset Menidjunt (C-118/11, EU:C:2012:97), en 27 april 2006, ██████████ (C-443/04 en C-444/04, EU:C:2006:257).

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2022 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică și gaze naturale în perioada 1 aprilie 2022-31 martie 2023, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare (noodverordening van de regering nr. 27/2022 houdende maatregelen die van toepassing zijn op de eindafnemers van de elektriciteits- en aardgasmarkt in de periode tussen 1 april 2022 en 31 maart 2023, alsmede tot wijziging en aanvulling van bepaalde regelgeving, zoals nadien gewijzigd en aangevuld) (hierna: „OUG nr. 27/2022”), goedgekeurd bij Legea nr. 206/2022 (wet nr. 206/2022): artikel 15, leden 1, 2 en 5, bepaalt in wezen:

- Er wordt een belasting van 80 % ingesteld, die wordt berekend volgens een specifieke methode, en wordt toegepast op de extra opbrengsten die producenten van elektriciteit en aardgas realiseren.
- De belasting is niet van toepassing op de extra opbrengsten die worden gegenereerd door opwekkingscapaciteit die na de datum van inwerkingtreding van OUG nr. 27/2022 in gebruik is genomen en door openbare verwarmingsdiensten die elektriciteit opwekken uit warmtekrachtkoppeling.
- De belasting wordt uiterlijk op de 25e dag van de maand volgend op de maand waarvoor deze belasting is verschuldigd, betaald ten gunste van de staatsbegroting, op een aparte rekening voor begrotingsontvangsten.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2022 pentru modificarea și completarea OUG nr. 27/2022, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei, aprobată prin Legea nr. 357/2022 (noodverordening van de regering nr. 119/2022 tot wijziging en aanvulling van OUG nr. 27/2022 en tot wijziging en aanvulling van bepaalde regelgeving in de energiesector, goedgekeurd bij wet nr. 357/2022) (hierna: „OUG nr. 119/2022”): artikel I, lid 13, dat artikel 15 van OUG nr. 27/2022 wijzigt, bepaalt in wezen:

- De aanvankelijk bij OUG nr. 27/2022 ingestelde belasting wordt vervangen door de bijdrage aan het Energietransitiefonds (hierna: „bestreden bijdrage”).
- Met ingang van 1 september 2022 moet de bijdrage worden betaald door elektriciteitsproducenten, samengevoegde ondernemingen voor elektriciteitsproductie, handelaren, leveranciers die handelsactiviteiten verrichten en aankoopgroeperingen die elektriciteit en/of aardgas verhandelen op de groothandelsmarkt.
- De bestreden bijdrage is niet van toepassing op opwekkingscapaciteit die na 1 september 2022 in gebruik is genomen, noch op openbare verwarmingsdiensten die elektriciteit opwekken uit warmtekrachtkoppeling.
- Bilaterale contracten die op de groothandelsmarkt via rechtstreekse onderhandeling zijn gesloten, moeten binnen twee werkdagen na sluiting door de overeenkomstsluitende partijen aan de nationale regulerende instantie voor energie worden gemeld.
- De bestreden bijdrage wordt maandelijks berekend, aangegeven en betaald door de verkoper, uiterlijk op de 25e dag van de maand die volgt op de maand waarvoor de bijdrage verschuldigd is.
- De bestreden bijdrage (B) wordt als volgt berekend: $B = (G_{pt} - A_p) \times H \times 100 \%$, waarbij: H = hoeveelheid energie verhandeld voor uitvoer of geleverd; G_{pt} = gemiddelde prijs voor stroomafname op de day-ahead-markt geldig voor de dag voorafgaand aan de transactie; A_p = aankoopprijs.

Overeenkomstig bijlage 2 bij OUG nr. 119/2022 wordt de bestreden bijdrage die de elektriciteitsproducenten moeten betalen voor hun productieactiviteiten, vastgesteld wanneer de maandelijkse verkoopprijs voor elektriciteit meer dan 450 Roemeense leu (RON)/MWh bedraagt en wordt deze berekend door het verschil tussen de maandelijkse verkoopprijs en 450 RON/MWh te vermenigvuldigen met de maandelijkse hoeveelheid die feitelijk is geleverd uit de eigen productie en/of is overdragen van de productie- naar de leveringsportefeuille.

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure in het hoofdgeding

- 1 Vanaf 2021 zijn de elektriciteitsprijzen wereldwijd gestegen. Met name omdat deze stijging het vertrouwen van de burgers in de transitie naar groene energie dreigt te ondermijnen, heeft de Europese Commissie een aantal maatregelen bekendgemaakt om dit probleem aan te pakken.
- 2 Zij heeft daarbij echter benadrukt dat deze maatregelen de investeringen in de energiesector en de groene transitie niet in gevaar mogen brengen en de overgang naar een koolstofarme economie niet mogen ontmoedigen. Op de middellange termijn moet de oplossing vooral gericht zijn op het verminderen van de afhankelijkheid van fossiele brandstoffen en het leveren van schone energie aan eindgebruikers tegen betaalbare prijzen. De Commissie heeft in dit verband aangevoerd dat een groter aandeel hernieuwbare energie lagere prijzen op de groothandelsmarkt met zich meebrengt en dat de transitie naar schone energie de beste garantie tegen prijsschokken is.
- 3 In dit kader zijn in Roemenië maatregelen vastgesteld om de eindafnemers te beschermen door de aan hen aangerekende elektriciteitsprijzen te plafonneren en de leveranciers te compenseren voor kostenverschillen. Tegelijkertijd werden maatregelen genomen waarbij aanvullende belastingverplichtingen werden opgelegd aan elektriciteits- en aardgasproducenten.
- 4 Zo is bij OUG nr. 27/2022 een belasting ingevoerd over de extra opbrengsten die elektriciteits- en aardgasproducenten uit de verkoop van elektriciteit halen. Vervolgens is deze belasting bij OUG nr. 119/2022 vervangen door de bestreden bijdrage.
- 5 Verzoekster is een handelsvennootschap die actief is op de elektriciteits- en aardgasmarkt en door deze maatregel wordt getroffen. Haar hoofdactiviteit is de productie van elektriciteit uit hernieuwbare bronnen en zij is verantwoordelijk voor het equivalent van 2 % van de binnenlandse elektriciteitsproductie.
- 6 Op 17 oktober 2022 heeft zij bij de Curte de Apel București (bestuursrechter in eerste aanleg Boekarest, Roemenië), de verwijzende rechter, onder meer vergoeding gevorderd van de schade die zij lijdt als gevolg van de betaling van de bestreden bijdrage. Zij heeft de verwijzende rechter verzocht diverse prejudiciële vragen te stellen aan het Hof, omdat zij van mening is dat deze bijdrage inbreuk maakt op diverse Unierechtelijke bepalingen. De verwijzende rechter heeft de door verzoekster gestelde vragen geherformuleerd.

Voornaamste argumenten van de partijen in het hoofdgeding

- 7 *Verzoekster* betoogt in de eerste plaats dat het feit dat de bestreden bijdrage inbreuk maakt op het Unierecht, blijkt uit de toelichting bij OUG nr. 119/2022, waarin wordt aangegeven dat de bij die rechtshandeling ingevoerde maatregelen,

waaronder de bestreden bijdrage, mogelijk in strijd zijn met een aantal bepalingen van richtlijn 2019/944 en verordening 2019/943.

- 8 In de tweede plaats stelt zij dat zij verplicht is een bijdrage te betalen met betrekking tot de extra opbrengsten. Dit ontmoedigt de productie van elektriciteit uit hernieuwbare bronnen en zorgt ervoor dat alle investeringsinitiatieven worden stopgezet en de activiteiten in het kader van deze productie gedwongen worden beperkt, gelet op de verliezen die uit deze productie voortkomen. Verzoekster preciseert in dit verband dat in verordening 2021/1119 doelstellingen inzake klimaatneutraliteit zijn vastgesteld die tot 2030 gefaseerd moeten worden verwezenlijkt en die de vaststelling van nationale maatregelen voor die datum veronderstellen.
- 9 In de derde plaats voert zij aan dat zij wordt gediscrimineerd, aangezien openbare verwarmingsdiensten die elektriciteit opwekken uit warmtekrachtkoppeling, evenals producenten waarvan de opwekkingscapaciteit na 1 april 2022 in gebruik is genomen (hierna: „vrijgestelde producenten”) de bestreden bijdrage niet hoeven te betalen.
- 10 In de vierde plaats wijst verzoekster erop dat de bestreden bijdrage niet alleen moet worden betaald door elektriciteitsproducenten die bijdragen aan de milieuvervuiling, maar ook door degenen die elektriciteit uit hernieuwbare bronnen opwekken, hetgeen in strijd zou zijn met de doelstellingen van de Unie inzake klimaatneutraliteit.
- 11 *Verwerende partijen* voeren aan dat het aan het Hof gericht verzoek om een prejudiciële beslissing niet-ontvankelijk is.

Korte uiteenzetting van de motivering van de prejudiciële verwijzing

- 12 Wat *de eerste vraag* betreft, herinnert de verwijzende rechter eraan dat de Unie, op basis van de overwegingen 11, 12 en 25 van verordening 2021/1119, beschikt over een regelgevingskader voor de verwezenlijking van de broeikasgasemissiereductiedoelstelling voor 2030 die is overeengekomen in 2014, waarbij de lidstaten erop worden gewezen dat voor de transitie naar klimaatneutraliteit veranderingen in het gehele beleidsspectrum en een collectieve inspanning van alle sectoren van de economie en de samenleving vereist zijn.
- 13 Volgens artikel 2, lid 2, van dezelfde verordening moeten relevante instellingen van de Unie en de lidstaten ook de nodige maatregelen nemen, respectievelijk op het niveau van de Unie en op nationaal niveau, om de collectieve verwezenlijking van de doelstelling inzake klimaatneutraliteit mogelijk te maken, rekening houdend met het belang van het bevorderen van zowel rechtvaardigheid en solidariteit tussen de lidstaten als kosteneffectiviteit bij het verwezenlijken van deze doelstelling.

- 14 In deze context moet worden nagegaan of de bestreden bijdrage verenigbaar is met het beleid van de Unie inzake milieubescherming en de bevordering van klimaatneutraliteit en of zij het aandeel hernieuwbare energie kan beperken.
- 15 De verwijzende rechter merkt ook op dat in de energiesector de lidstaten op grond van het Unierecht verplicht zijn om te zorgen voor een gelijk speelveld en niet-discriminerende voorwaarden voor elektriciteitsproducenten en om de mededinging niet te vervalsen door bepaalde marktdeelnemers nadeel te berokkenen bij de mededinging. Aangezien de vrijgestelde producenten de bestreden bijdrage niet hoeven te betalen, rijst ten eerste de vraag of die bijdrage in strijd is met de beginselen van gelijke behandeling en fiscale neutraliteit en ten tweede of de vrijgestelde producenten daardoor een door het Unierecht verboden concurrentievoordeel verkrijgen.
- 16 Wat *de tweede vraag* betreft, wijst de verwijzende rechter erop dat de bestreden bijdrage invloed heeft op de activiteit van de elektriciteitsproducenten en op de doelstellingen waaraan Roemenië ingevolge het Unierecht gebonden is. Overeenkomstig richtlijn 2018/2001 is het namelijk verboden het aandeel hernieuwbare energie op nationaal niveau te verminderen en moeten de lidstaten nationale maatregelen nemen om het gebruik van hernieuwbare energie te doen toenemen. Volgens verzoekster is de bestreden bijdrage in strijd met die richtlijn. Zij betoogt bovendien dat de bijdrage niet alleen gevolgen heeft voor de activiteit van producenten van hernieuwbare energie, maar ook voor die van de leveranciers van grondstoffen.
- 17 Wat *de derde vraag* betreft, merkt de verwijzende rechter op dat in casu de vraag rijst of de bestreden bijdrage verenigbaar is met de verplichting van de lidstaten om geen onnodige belemmeringen op te werpen voor investeringen in, met name, kwetsbare en flexibele energieproductie, zoals die op basis van hernieuwbare bronnen, en met de verplichting om de beginselen van non-discriminatie, gelijke behandeling en transparantie in acht te nemen, aangezien de vrijgestelde producenten de bestreden bijdrage niet hoeven te betalen.
- 18 Evenzo heeft de verwijzende rechter twijfels over de mate waarin de in verordening 2019/943 neergelegde beginselen die de werking van de elektriciteitsmarkt waarborgen, zich ertegen verzetten dat de lidstaten belastingverplichtingen, zoals de bestreden bijdrage, opleggen aan producenten van elektriciteit uit hernieuwbare bronnen.
- 19 Wat *de vierde vraag* betreft, stelt de verwijzende rechter, na eraan te hebben herinnerd dat de bestreden bijdrage niet geldt voor vrijgestelde producenten, de vraag of het voordeel dat zij daardoor verkrijgen al dan niet staatssteun in de vorm van een belastingvrijstelling vormt, zoals verzoekster stelt. Indien de bovengenoemde bijdrage als staatssteun moet worden aangemerkt, rijst ook de vraag of zij overeenkomstig artikel 108, lid 3, VWEU bij de Commissie had moeten worden aangemeld om de verenigbaarheid ervan met de interne markt te onderzoeken.

- 20 Wat *de vijfde vraag* betreft, is de verwijzende rechter van mening dat de bestreden bijdrage een inmenging in de vrije prijsvorming vormt, die in strijd is met verordening 2019/943. Verzoekster voert namelijk aan dat door de vaststelling van een plafond voor de prijs die de producenten kunnen innen uit de verkoop van elektriciteit op de groothandelsmarkt, een impliciete prijsbeperking wordt ingesteld, waardoor moet worden onderzocht of het beginsel van schaarste en de vereisten inzake een flexibel systeem van prijsregulering op basis van vraag en aanbod, in acht zijn genomen. Bovendien moet in het licht van richtlijn 2019/944 worden nagegaan of het evenredigheidsbeginsel in acht is genomen, gelet op de motivering voor de invoering van de drempel van 450 RON/MWh.
- 21 In casu betoogt verzoekster dat de formule voor de berekening van de bijdrage geen rekening houdt met de werkelijke exploitatiekosten van de elektriciteitsproducenten, aangezien de prijzen die impliciet aan de producenten op de groothandelsmarkt worden opgelegd, niet eens kostendekkend zijn. Op die manier worden hun financiële levensvatbaarheid en de werking van de energiemarkt op lange termijn aangetast.
- 22 Verzoekster betoogt eveneens dat met de invoering van de bestreden bijdrage de grenzen van interventies in de leveringsprijzen duidelijk zijn geschonden, aangezien daarmee prijsplafonds worden opgelegd op de groothandelsmarkt, maar niet op de retailmarkt, indirecte prijsplafonds worden vastgesteld voor huishoudelijke verbruikers, en op discriminerende wijze extra kosten worden opgelegd, waarbij de betaling van die bijdrage enkel geldt voor bepaalde elektriciteitsproducenten.
- 23 In deze context betoogde verzoekster dat bij verordening 2022/1854 een plafond van 180 EUR/MWh is vastgesteld voor de opbrengsten van elektriciteitsproducenten, een plafond dat een redelijke marge omvat en de producenten in staat stelt hun investerings- en exploitatiekosten te dekken. In casu is de invoering van het plafond van 450 RON/MWh echter in strijd met artikel 5 van voornoemde verordening betreffende de evenredigheid van de opgelegde maatregelen.
- 24 Wat *de zesde vraag* betreft, wijst de verwijzende rechter erop dat hem is verzocht vast te stellen of de bestreden bijdrage onrechtmatig is omdat zij geen algemeen economisch belang nastreeft, in die zin dat er andere mechanismen zijn ingevoerd om de consumenten te ondersteunen en te beschermen tegen schommelingen op de energiemarkten. Voorts stelt verzoekster dat deze bijdrage is ingevoerd zonder dat een studie is verricht waarin werd gepreciseerd hoe de drempel van 450 RON/MWh tot stand is gekomen en waarin de gevolgen van deze verplichting voor de producenten van hernieuwbare energie worden geanalyseerd. Evenzo heeft de vrijstelling van betaling van de bestreden bijdrage voor de vrijgestelde producenten geleid tot een discriminerende regeling die in strijd is met het in de rechtspraak van het Hof erkende gelijkheidsbeginsel.

- 25 Tot slot heeft verzoekster aangevoerd dat de instabiliteit van het wetgevingskader en de arbitraire wijze waarop regels worden opgelegd, met name op het gebied van belastingen, investeerders ontmoedigen. Bovendien heeft de invoering van de bestreden bijdrage tot gevolg dat de activiteit van de elektriciteitsproducenten die de bijdrage moeten betalen, wordt beperkt en houdt zij geen rekening met de door de investeerders gemaakte productie- en investeringskosten.
- 26 Wat *de zevende vraag* betreft, merkt de verwijzende rechter op dat de bestreden bijdrage de kenmerken van een omzetbelasting heeft. Elektriciteitsproducenten verhandelen namelijk niet alleen de elektriciteit die met hun eigen capaciteit is opgewekt, maar ook energie die op andere markten is ingekocht. In dit verband staat OUG nr. 27/2022 niet toe dat van de belastinggrondslag op basis waarvan de bestreden bijdrage wordt berekend, de kosten voor de aankoop van energie op andere markten worden afgetrokken, maar alleen de kosten voor de eigen energieproductie.
- 27 Wanneer een elektriciteitsproducent dus een verlies lijdt in verband met het verschil tussen de daadwerkelijke opbrengsten uit de verkoop van elektriciteit en de totale kosten voor het uitvoeren van de activiteit, moet hij de bestreden bijdrage betalen wanneer de maandelijkse gemiddelde verkoopprijs hoger is dan 450 RON/MWh, aangezien de bijdrage enkel betrekking heeft op de door de productieactiviteit gegenereerde opbrengsten, en niet op de werkelijke winst uit die activiteit. Verzoekster betoogt dat de bestreden bijdrage bijgevolg niet onder het begrip „belasting op extra opbrengsten” valt en in feite een „omzetbelasting” is, hetgeen in strijd is met artikel 401 van richtlijn 2006/112.